

ВѢСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТА НА БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ.

УСТАВНОТО НАЧЕРТАНИЕ ЗА УПРАВЛЕНИЕТО НА БЪЛГАРСКАТА ЕКСАРХІЯ.

VII.

Споредъ начертаніето, завѣщаніята на владыцѣти или митрополитѣти ще имать сила само за имотитѣ конто сѣ имали прѣди да сѣ рѣкоположатъ за таквѣсѣ; вѣнъ отъ туй правило, имотитѣ на владыцѣти ще сѣ расподѣля отъ ексархійскіятъ съ-

Прѣдставителити отъ епархіити на Дунавскіятъ Вилаетъ като са основавахъ върху 10-іятъ членъ на царскіятъ фирманъ, поддържахъ че понеже този членъ не дава воля на мѣстата които сѣ разложени вѣнъ отъ царскіятъ фирманъ да са присъединятъ на Българската Ексархія освѣнъ слѣдъ едно разглѣждане и потвърдѣніе отъ надлѣжнати власти, съобразно съ този фирманъ ще бѣде щото приѣманіето на прѣдставителити отъ рѣченнати мѣста да

Нъ ако тѣзи махзари са намѣрѣтъ не-

редовни и неподвърдени отъ дѣто трѣбува, приѣманіето на прѣдставителити за които говоримъ трѣбува да са отложатъ (1).

Колкото и да ни са вижда горчиво туй отлаганіе, нѣ за да не са компрометира народното дѣло отъ безвѣрменни оплакванія на които царското правителство неможе освѣн да даде удовлетвореніе, реджонътъ изискува това нѣщо и то трѣбува да стане.

Народните ни прѣдставители сѣ дошле тука да вършатъ работа, и като свѣстни хора тѣ сѣ длъжни да искатъ смѣтка за сичко и да си даватъ мнѣніето върху сичко, а нѣ да слушатъ тогози или оногози които иматъ интересъ да говорятъ тѣх или инакъ.

Ако не взематъ тѣзи мѣрки, нѣй не ще са забавимъ да видимъ единъ денъ корабътъ на Ексархията ни да застѣне на нѣкое мѣсто, да са распрѣснатъ прѣдставителити ни и да остане да го вадятъ нѣкои отъ нашити комисари и, като го тиватъ пакъ въ водата, да го обжриятъ на едно сръдство за спекуляція.

За какво ще послужатъ тогасъ тѣзи огромни жертви които прави днѣсъ народа подиръ прѣдставителити ни? И тогасъ сичката отговорност не ще ли са струпа върху тѣзи сѣщи прѣдставители?

И тѣзи послѣднати могатъ ли са оправда за тѣзи отговорност прѣдъ общото мнѣніе, като потвърдятъ че сѣ излагали отъ тогози или оногози, когато българскити вѣстници отадохъ толкосъ правда на ученіето имъ, на способностити имъ и на дарбити имъ.

За да са избѣгне прочее една таква несподука, срамна за народа, нѣй ще кажемъ че нѣкой отъ нашити прѣдставители не трѣбува да са срамува че този былъ чиновникъ, онзи чорбаджія, третиятъ сарафинъ, четвъртиятъ по ученъ отъ еднѣго-си, нѣ сѣби трѣбува да искава мнѣніето си въ граници на приличіята и да разсжда добри мнѣніята на другарити си.

НАШИТИ ОБЩИНИ

Името община, толкова важно бѣлкото и благотелно, было е една отрада за чедовѣка още въ най дивото му състояние, когато е былъ отдалеченъ не само отъ индустриаленъ животъ, нѣ и отъ най простія ржодѣленъ поминъкъ, който нѣма голѣма нужда отъ помощта на мнозина. Стига само да разгърне човѣкъ исторіята за да види това и въ най отдалеченити врѣмена.

Нѣ причината, по която питомността между чедовѣцити и днѣсѣ въ много страни не прѣобладава, при сичко това че не сѣ лишени отъ общини, трѣбува да происходи отъ начина, по който тѣ общини са събиратъ въ едно тѣло, назначено да бли върху общото добро. Това е истинно, защото една работа са свършва по успѣшно не когато я вършатъ мнозина безъ никакъвъ рѣдъ и законъ, нѣ когато по малцина опрѣдѣлятъ точно нужнити, и за сполуката на прѣдпріятіето си съставляватъ единъ рѣдъ, единъ законъ ненарушимъ по никакво условіе.

Ако ли пакъ и тѣзи малцина са увѣчатъ отъ частни интереси, или отъ друга

нѣкоя причина, благословна само за тѣхнити лични нѣ народоубійственни планове, тогава е още по-злѣ; защото останалото отъ народа може да страда безъ да е заслужилъ, каквото са сѣгдѣватъ нѣкои работи, които ни съобщаватъ послѣднати броеве на вѣст. Македонія. Тогава на народа за спокойствіето си не прѣдлѣжи друго, освѣн да дигне довѣріето си отъ тѣх малцина.

Блѣстящи за това фактове сѣ великата нѣ на сетнѣ растурената Римска Община, и послѣ дивити и сурови, нѣ строги въ рѣда и въ закона си едноврѣмешнити Германски общини. Отъ това происходитъ, че не трѣбува да бѣдемъ увѣрени, че нашето множество или нашето величіе, ако бихми го имали, могли бы да запазятъ общото ни добро, ако не бихми имали рѣдъ и закони.

Нѣ да дирамъ за това доказателства между Германци и Римляни, когато е рѣчта за Българи, които тоже не сѣ лишени отъ каква-годѣ своя исторія, въ много отношенія ще са съглася съ оногози, който бы обявилъ това за неумѣстно: защото както сѣко органическо тѣло расте и върѣе отъ стодната за него пища, така и единъ народъ може да са развива и да успѣва по-добре въ народното си убоженіе чрезъ народната си исторія. Въ нея той ще види сичко, което и самъ е сторилъ, криво или право. Тогава самъ като поправи своити недостатъци, ще може безпристрастно да осжда и прѣзира и чуждити, които ще му послужатъ за друго поправленіе.

Нѣ нѣе заглѣхнали ти що правимъ? Дохожда ли ни на умъ поше до четемъ исторіята си, или ако я четемъ приспособяваме ли я на своето поправленіе? На това отговаря твърдѣ право състояніето на нашити общини.

Нашити общини, въ ржѣтти на които са находитъ училищата ни, — тоя народенъ двигателъ — съставляватъ единъ твърдѣ важенъ въпросъ, за който трѣбува да са каже отъ мнозина много нѣщо, додѣ са доде до благопріятнѣ му резултатъ. И колкото за единъ поводъ и начало за това, азъ ще оставя на страна работи казани и не казани, каквото чорбаджилъкъ, старѣшинство, младежи и други такива, и ще са огранича на кѣсо да кажа было за чорбаджилъка или старѣшинството, было за младежи или за други, какво око иматъ въобще къмъ училищата.

Съ малко едно отстраненіе отъ прѣдмета си, трѣбува да кажа, че има и общини, които убѣлватъ Българското лице и които заслужватъ голѣма признателностъ; нѣ за зла честь, тѣ споредъ познана на тоя вѣкъ сѣ доста малко, и твърдѣ ми е жалъ, че неможемъ изброн повече отъ шест такива, ако и да остава да са желае за поправленіето и причисляваніето при тѣхъ още на двѣ или три други общини.

Колкото за останалити общини ето що испитахъ и видѣхъ относително до грижити имъ за училищното нарѣжданіе: Тѣ могатъ са раздѣли на три категоріи, отъ които въ първата много общини, и то отъ надѣждни градове, видѣхъ че ако и да мразятъ фенерскити владыци, водятъ са по тѣхнити прѣданія и за училищата си нѣдирятъ учителъ, нѣ псалтъ, който имъ глуши махалити по весь денъ, като отъ него са иска да учи дѣцата имъ само на пѣніе. Далечъ съмъ отъ да укоря това, ако

въ сѣщото врѣме бы помислили и за друго по-сѣщественно нѣщо — да дадѣтъ на синовети си баремъ едно начално ученіе.

По нещастни отъ тѣзи общини има други, които и това нѣматъ или отъ едно дебѣло немареніе, или отъ распри и несъгласія. Такива съмъ избронилъ нѣколко, които невиджамъ за прилично да наименоувамъ, защото е надѣжно че скоро ще са свѣстѣтъ и ще глѣдѣтъ да отварятъ училища не само въ градовете, нѣ и въ окръжнити си села.

Нѣка сега дойдемъ до третій видъ общини, които много обичатъ да носятъ обывновенното названіе родолюбиви, и които съставляватъ по голѣмата частъ. Нѣкой отъ тѣхъ вѣрватъ че ученіето са състои само въ знаніето изыци и дирятъ съ свѣщъ селмозычнити учители, на които плащѣтъ такива сумми, съ които бы могли да обдържатъ други учители съ положителни знанія, отъ които народътъ ни има нужда. Не далечъ отъ Кюстендилската община има такава, която не е лишена нито отъ други нужди за нарѣжданіето на едно по улюдно училище; нѣ благоволеніето и за това още не са е посѣяло, та не са знае кога ли ще са роди.

Горѣ-доло казано повърхностно за тѣзи общини, да видимъ сега тѣхнія надзоръ върху училищата: Сички онѣзи, които иматъ учители псалтове, за училището си нѣматъ ни настоятелство, нито даже единъ епитропъ споредъ нѣкогашнѣ обичай. Учителътъ за да бѣде до неопрѣдѣлено врѣме учителъ, кое ласкателствува, кое са посѣрдува, и съ този начинъ той си зима платката отъ черковнѣ епитропъ. По-натамъ по училищна частъ той е самовластенъ, и когато му е улюдно посѣщава училището, празнува, работи и т. н.

Колкото за тѣзи, които нѣматъ учители, неможе и да са каже че сѣ общини: Тамъ ако не рѣчемъ че животътъ е звѣрски, нѣ не са и различава отъ онзи на дивацити. Най сетнѣ третій видъ нарѣченити трудолюбиви общини въ отношеніето за училищенъ надзоръ различаватъ са отъ първити само въ това, че тѣ турятъ нѣкой бакадинъ, или отъ другъ нѣкой еснафъ по единъ почтенъ човѣкъ за епитропъ, комуто даватъ името училищенъ надзирателъ; защото са грижи да доставлява за училището дърва и вжглища и да дава мѣсячиннити на учителя. За сега свършвамъ съ толкосъ каго желая да са повърна пакъ върху тоя прѣдметъ.

П-въ.

МАНИФЕСТЪ ОТЪ БИВШИЯ ИМПЕРАТОРЪ КЪМЪ ФРЕНСКИЯ НАРОДЪ.

Френци!

Напустнатъ отъ честта, азъ пазихъ, отъ заpirationето ми пасамъ, дълбокото мжлчяніе, което е явленіето на злощастіето. Когато войскити бѣхъ една сръшу друга, азъ са въздържѣхъ отъ сѣка постѣжка, отъ сѣка дума която бы произвѣла едно караніе. Днѣсь, голѣмити злополуки които сполѣтихъ народа не ми позволяватъ вече да мжлчи безъ да са покажа непристѣженъ на болкити му.

На часа въ който са принудихъ да станѣ пѣлникъ, неможахъ да захванѣ никакъвъ прѣговоръ за миръ. Като не бѣхъ свободенъ, нѣкои можяхъ да повѣрватъ че условіята ми сѣ были показани отъ лични причини. Оставихъ на правителството на регенціята което живѣеше въ Парижъ съ парламента, длъжността да рѣшатъ ако интереса на народа налагаше сѣзваніето на борбата. При толкосъ нечути злощастія, Франция не бѣше покорена, нашити крѣпости стояхъ насрѣща още, Парижъ бѣше въ състояние да са за-

(1) Нѣй изключавамъ тука прѣдставителътъ отъ Прилѣвъ дѣто населеніето е туку-рѣчи българско.

щицава, и можеше още да са тури единъ прѣдѣлъ на умноженіето на злощастіята ни. Нѣ когато сичкити очи бѣхъ къмъ Парижъ, нѣкои насилыхъ народното прѣдставителство, застрашихъ императрицата. Едно правителство са частаи пенадѣйно въ Палата на грата; и имперіята която са бѣше въсклѣнала наскоро трети пѣтъ отъ народа са прѣкатури отъ тѣзи които бѣхъ повикани да я защищавятъ.

Като укротихъ моето праведно дотегване, казахъ си: «Каква потреба отъ династіята, ако о-течеството може да са избави!» и, вмѣсто да протестирамъ срѣщу обидата на правото, азъ правяхъ горѣщи желанія за сполуката на народната защита, и патриотическата прѣданность доказана отъ сичкити класове и сичкити партіи на народа, ма намѣли съ удивленіе.

Нѣ сега когато войната прѣстана и че столицата са покори слѣдъ едно мѣжко опирание, сега когато сѣка разумна надѣжда за победа са унищожи, врѣме е да искаме смѣтка отъ онѣзи които турихъ рѣка на властѣта, за кръвта която пролѣхъ безполезно, за жертвѣти които патрупахъ безъ причини, за помощѣти които расплѣхъ безъ надзоръ. Сѣдбата на Франция неможе да са остави на едно правителство безъ пѣлпомощіе, на едно правителство което, когато разстрояваше управленіето, не остави да съществува нито една стъ тѣзи началства които изваждахъ началото си отъ народното вишегласіе. Единъ народъ неможе дълго врѣме да са покорява на едно правителство което нѣма никакво право да заповѣдува. Неможемъ да сполучимъ реда, довѣріето и единъ сигоренъ миръ, ако народа не са попита върху правителственната форма която сѣди за найкъждѣрна да избави отечеството отъ болкити му.

Въ тържественити минути въ които са намирами прѣдъ нападѣніето и внимателна Европа, нужно е што Франция да бѣде съединена въ усилията си, въ желаніята си, въ разискуваніята си. Кolkото са отнася до менѣ, струшенъ отъ толкось неправли и горчиви вразумѣнія, не искамъ да прѣвъзмогавамъ правата си които подтвърдихте четири пѣта въ 20 години. Прѣдъ злощастіето което ни обиколжава, нѣма мѣсто за лични честолубія; нѣ додѣто народа редовно свиканъ въ събраніята не яви волята си, моя длъжность е, като истински прѣдставителъ на народа, да са отправя къмъ него и да му кажа: «Сичко «което стане безъ правото ви участіе е незакопно.» Едно правителство, което е излѣзло отъ народното господарство, което знае да са въздигне по-горѣ отъ егонизма на партіити, ще бѣде то само способно да излѣкува ранити ви, да отворе пакъ сърцата ви на надѣждата, умрсенити черкови на богослуженіята ви и да докара пакъ въ утробата на отечеството, труда, съгласіето и мира. **НАПОЛЕОНЪ.**

ИЗВЛЕЧЕНА ОТЪ ДОПИСКИТИ НА ТУРЦИЯ

ОДЕССА 8 февруаріа. Съ удивленіе, ній, тукашнитѣ Българи, прочетохми отвратителната статія, на нѣкого си П. Оджакѣва, подъ заглавіе: за заплатата на духовенството (вижъ В. Право брой 48). Ній отъ давна врѣме вече познавами дѣлата на тая тъмна личность, на която съществуваніето прозябава изъ найсѣмнителнитѣ къшета на Одескити улици; отъ давна врѣме вече ній сми прѣтѣснѣли съ него сѣко сношеніе, защото чрезъ личността на този пндувидъ са похулва тука, на чужбина, името Българинъ, и подиръ сичко това, намъ ни са види чюдна безочливостъта на тоя Г-нѣ, кой са осмѣли пакъ да са показва презъ вѣстницити и да сѣе безнравственностъ между съотечественицини въ България.

Прѣди двѣ години, тая личность (П. Оджакѣвъ) са бѣше провикнѣлъ презъ единъ отъ тукашнитѣ руски вѣстници, дѣто съ различни хули и клевети връхъ Българити въобще, подмазваше са прѣдъ руското правителство за да но докопче парче хлѣбъ. Подиръ една твърдъ неприятна сѣбна за П. Оджакѣва, Господство му бѣше са оставилъ отъ тѣи си подвиги, още повече като му доказахъ че той е недоученъ юристъ и отъ юриспруденція хаберъ нѣма.

Види са, първата несполука не е отчаяла П. Оджакѣва, и той сега зе да върти опашка прѣдъ нашето духовенство, дапо баремъ тамъ сполучи. Съ тая цѣль е привелъ (а не съчинилъ) и напечаталъ статіята си въ **Право**, която макаръ

и да носи заглавіе: за заплатата на духовенството, нѣ по руски е тѣй: юридическія понатія у киргизъ-кайсакѣвъ. Тая статія е измѣкната отъ едно руско періодическо списаніе, на която П. Оджакѣвъ като притурилъ: оно, оно, ономуто, казва че е негова.

Намъ ни е чудно какъ редактора на **Право**, като печата статіити на П. Оджакѣва, не е провикнѣлъ още мръснѣя духъ, кой са съдържа въ тѣхъ. Пазете са Г-нѣ Найденовъ, ей, пазете са, защото печатаніето на досегашнитѣ Оджакѣвски статіи не прави честь на вѣстникътъ Ви. Не са лѣжете отъ голе думи юридически; тѣ не са юридически. Умнитѣ хора наричатъ таквитѣ юристи, като вашіятъ: глупци и имъ съвѣтуватъ да идятъ да са цѣрятъ съ врѣме; посвѣтвайте и виі на П. Оджакѣва същото, ако му желаете доброто. Не видете ли, че П. Оджакѣвъ, презъ вѣстникътъ ви, иска да сѣдне на логотетско мѣсто. Ако той е самооблѣщенъ, защо го не спрете да му не улита чакъ до тамъ колѣнка; той че нѣма да сполучи, то е явно, нѣ че съ статіити си че ще поврѣди листътъ Ви и за него нѣмайте съмнѣніе. Допжити пакъ шемъ писа.

Нѣколко ученици Българи.

САМОКОВЪ 31 януаріа. Едно мекере на едно користио лице отъ градътъ ни са прозѣвъ, въ 48 брой на **Турция**, чрезъ една статія, за да почерни Читалището на градътъ ни и членовети му. Да опровергавами писанити му, не ще направимъ. Ще кажемъ само за честь на истината, Г-не Редакторе, че нашето читалище са намира въ добъръ редъ, че то има разни книги и вѣстници за прочетъ, че младежити го посвѣщаватъ редовно, че тѣ са интересуватъ нѣ само за франко-пруската война, както правятъ сичкити свѣстни хора, нѣ още и за сичко което са върши въ нашето общо отечество.

Кolkото са тича за съставеніето на мнима нѣкоя партія, отъ младежи, ній ще ви кажемъ, Г-не редакторе, че това е една чиста измислица на на дописникътъ ви. Сичката работа е че прѣди нѣколко дни нѣкои отъ тукашнитѣ наши родолубци като сълѣждахъ жалостното положеніе въ което са намирахъ училищата и учителити ни, благодареніе на безгрѣжіето на настоятелството, заблѣзахъ туй състояніе на работити на общината ни и тѣзи послѣдната като размысли съвѣстно върху туй важно дѣло замѣсти рѣченното настоятелство съ едно друго което избра измежду по способникити отъ членовети на читалището ни. Ето кое заболѣло нашето мекере!

Ній ще прибавимъ още Г-не редакторе, че нашето читалище, ако и да е още въ пеленити си — то скломи този мѣсець първата си година — нѣ то е пѣлно съ ревность, постоянство и прѣданность да извърши сичко което може да уллучи нѣравственити условия на новото поколѣніе като са радва съ благоволеніето и помощъта на гражданити ни. Нѣ при дѣйшнитѣ слаби срѣдства съ които располага, нѣговити усилия сѣ парализирватъ. Нѣ ній имамѣ надѣжда че подиръ малко, то ще може да са усили и да отговори на общото ожиданіе на тукашното населеніе. И виі ще припознайте съ насъ, Г-не редакторе, че таквитѣ работи както уллученіята на училищата, на читалищата, на народното образование, искатъ врѣме и тутакси не ставатъ. За туй ній трѣбува да работимъ сички въ този смисълъ, а не да са укорявами, защото укорити обезсърчаватъ и най благороднитѣ души.

ЕГРИ-ДЕРЕ ПАЛАНКА 15 Януаріа. Привърженицити Пасіевѣи откакъ извършиха доблестенното си убійственое дѣло за което ви расправяхъ въ послѣдното си писмо, безъ да губятъ врѣме испроводихъ въ Скопіа нароченъ саія съ писма до агентина за да му извѣстятъ събитіето, и да земжтъ отъ него приличната похвала дѣто сѣ можали да сполучатъ да набѣдятъ и затворатъ двамата наши съотечественици Г. Димитра Тодорова и Г. Ивана Ангелкова, както и да прѣбѣятъ Г. Доде Петкова, а заедно съ това тѣ му испроводихъ 20 оки барабой и 20 оки масло, като съ това да изразятъ благодареніето си къмъ него че имъ е далъ този хубавъ съвѣтъ. Нѣ за зла тѣхна честь този тѣмъ даденъ съвѣтъ са обѣрна, както и всички други на зло. Работата са испита по тѣтко, и 6-мина отъ смутителити на станалото приключеніе Х. полъ Алексѣви братія, зетови и симиджии сѣ затворени днесъ, а казанитѣ затворени двама наши съоте-

чественници ако и оклеветени за бунтовници са откарахъ въ Скопіа на испитъ, нѣ има надѣжда въ правосѣдіето на царското ни правителство наскоро да са оправдаятъ и завѣржатъ въ градини.

ТЪРНОВО 2 февруаріа. Нѣкои дописки помѣстени въ почтеніятъ ви вѣстникъ, като говорехъ за търновскити училища, искахъ да кажатъ че Търновцити като не останали благодарни отъ директора на училищата ни дали му оставката отъ училището. Това е лѣжа, Г-не редакторе. Нашити Търновци не сѣ испѣждали никой учителъ: тѣй сѣ давали сами оставката си. Доказателството на това сѣ: Г. Михайловски, Загореки, Кесаревъ, Славейковъ, Александриди, Шиваровъ и Златарски които сѣ оставали (осѣнъ Г. Златарски който е писаръ сега на общината ни) самоволно градътъ ни. Истинната причина споредъ която директора на училищата ни си даде оставката бѣше че като прѣмаше заплатата си отъ правителството, нѣкои си го обвинявахъ че не бѣлъ народенъ човѣкъ. Ето изясненіето на гатанката. А наслѣдникътъ му зема истата заплата и пакъ отъ Конака. Както виждате, сичко това става отъ една неразборія която надѣвами са че ще изчезне като порасте младото поколѣніе. Едно нѣщо само ще ви заблѣжимъ, то е защо нашити добри граждани държатъ още Анастаса Гранитски който неможе да си отворе очити отъ оіянство? Не е ли това една съблазнь?

ТЪРНОВО 3 февруаріа. Въ деня на Св. Стефана, като са случихъ на служба въ една отъ тукашнитѣ черкови, священника, който служеше, яви са на олтарнитѣ дѣри, и тамъ дѣто са надѣвахъ да чуя отъ него нѣкоя проповѣдь, чухъ едно твърдъ глупешко извѣстіе съ слѣдующето съдържаніе: «Благословени христіени! За напредъ колкото незаконни дѣца са родятъ, вмѣсто да са подвѣргатъ тайничко въ нѣкоя отъ нашити черкови, нека св.ободно ги занасятъ на. . . , който ще си има грѣжата за тѣхъ.»

Сега сѣки, мисля, има право да каже: ако негова милость изъ човѣколюбіе иска да прави една такава добрина, не щѣше ли да бѣде подобръ ако са бѣше отнесалъ тайно къмъ священниците или епитропити черковни за тая цѣль, ами я прогласява публично чрезъ священника въ литургія?

ШИПКА 1 февруаріа. Много ми е драго, Г-не редакторе, като глѣдамъ въ нашити народни вѣстници дописки чрезъ които са похваляватъ различни градѣе и села съ устроени училища и човѣколюбиви дружества.

Въ отношеніе на нашето село, ще ви кажи, Г-не редакторе, че нашити селоначалници полагажъ най големи грѣжи и старанія за образованіето на младежити ни. Нашето училище са намира въ добъръ редъ, благодареніе на настоятелити. Въ него са прѣдава български, френски и турски. Учителити ни сѣ достойнички. Селенити ни сѣ въ добро съгласіе. Ако вървимъ се тѣй, ній ще отвидимъ скоро синови които да са радужатъ съ добринити на цивилизацията. Слава и честь на селенити ни!

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ.

Версайлъ 26 февруаріа. Императора до императрицата. Съ сърце дълбоко размърдано и съ признателность по милостъта Божія, извѣстявамъ ти че прѣдварителнитѣ условия за миръ са подписахъ. Сега има още склоняваніето на събраніето въ Бордо.

Берлинъ 27. Извѣстватъ ни отъ Брюссель отъ днѣсь че подписваніето на прѣдварителнитѣ условия за миръ стана вчѣра между 5 и 6 часа; отстѣпваніето на Азасъ и германска Лорренъ съ Мецъ на Германия и повръщаніето на Белфоръ на Франция сѣ подтвърдени. Военната обезврѣда отъ 5 диліона трѣбува да са плати въ три години: колкото за сега, части отъ френската зсмя оставжтъ занимани отъ Германцити. Прѣмиріето са продължи до 6 марта. Двѣ германски отдѣленія ще влѣзжтъ въ Парижъ.

Лондра 27. Офисъ Ретеръ извѣства че заниманіето на Парижъ отъ Герман-

цити не е още крайно рѣшено и че има мѣсто да са налѣваи че проекта ще са напустне. Увѣрватъ че въ сѣки случай императора и наследническитѣ князь не ще влѣзатъ въ Парижъ.

Каиръ 26. Единъ драгоманинъ отъ испанското правителство са оплака че са обидилъ отъ полицията на Каиръ дѣто са прѣдставилъ за да иска едно издѣлженіе. Испанскіятъ консулъ изиска сватеніето на началникътъ на полицията; нѣ египетското правителство поиска прѣдварително щото единъ испитъ да са направи въ присѣдствіето на двама други консули като са съгласявало да даде удовлетвореніе, ако дѣлата сѣ точно расправени. Испанскіятъ консулъ като отказа испитътъ, който са прѣдложи отъ правителството, са допята до сичкити други консули които обевихъ че исканіето за испитъ е съвършено оправдано.

Бордо 28. Г. Тьеръ пристигна по 2 часа съ прѣдставителити комисари; той отиди тутакси въ писалищата на събрание, дѣто слѣдъ нѣколко минути разговораніе, рѣши са да са държи едно общо засѣданіе. По 4 часа и половина събрание са събра. Верѣдъ най дълбоко мѣлчаніе, Г. Тьеръ говори тѣй: « Ний прѣвхмъ една болѣзненна миссия, направихмъ сичкити възможни усилія и идимъ съ жалостъ да подложимъ на вашето разискуваніе проекта за законъ, за когото искамъ да са у добри скоро.

Чл. 1. Народното събрание като притърпѣва нужностити за които не е отговорно, прѣвма прѣдварителнитѣ условія за миръ подписани въ Версайль на 26 февруарія. (Тука силити на Г. Тьера като го прѣдадохъ принуди са да слѣзе отъ трибуната и да излѣзе отъ салата. Г. Бартелими слѣдува да четѣ прѣдварителнитѣ условія за миръ.) Франция са отрича, въ полза на германската имперія, отъ сичкити си права върху слѣдѣщата земя: една петтина отъ Лорренъ, съ Мецъ и Трионвилъ наедно, и Алзасъ безъ Белфоръ.

Чл. 2. Франция ще плати петъ диліона франги отъ които единъ диліонъ въ 1871, а остатѣтътъ въ разстояние на три години.

Чл. 3. Изпразненіето ще захване слѣдъ потвърденіето на трактатити; Германскити войски ще изпразнятъ тогасъ Парижъ и разни департаменти разумѣни повечето въ страната откъмъ западъ; изпразненіето на департаментити откъмъ истокъ ще става постепенно слѣдъ плащаніето на първитѣ диліонъ и споредъ внасяніята на другити диліони. Сумити които оставятъ да са плащатъ ще произвеждатъ една лихва отъ 5 на 0/0 отъ потвърденіето на трактатити.

Чл. 4. Германскити войски ще са въздържатъ отъ реквизици (насилственни исканія) въ занимаити департаменти; нѣ издържаваніето имъ ще става съ разноскити на Франция.

Чл. 5. Единъ срокъ са дава на населеніята отъ присѣдиненити земи за да избератъ между двѣтъ народности.

Чл. 6. Плъвицити ще са прѣдаждатъ тутакси.

Чл. 7. Отваряніето на крайнитѣ прѣговори ще стане въ Брюсселъ слѣдъ потвърденіето на този трактатъ.

Чл. 8. Управленіето на занимаити департаменти ще са повѣри на френски чиновници подъ заповѣдити на началницити

на военнитѣ германски тѣла.

Чл. 9. Настоящиятъ трактатъ не дава на германцити никакво право върху незаниманата частъ на земята.

Чл. 10. Този трактатъ ще са подложи на потвърденіе на народното събрание на Франция.

Флоренція 28. Нѣкои вѣстници извѣстятъ че Г. Тьеръ принѣслъ на папата гостопрѣмството въ Корсія, ако папата не са вѣрва доста независимъ въ Римъ.

Бордо 1 марта. Събрание то удобри тѣзи ноцъ потвърденіето на прѣдварителнитѣ условія за миръ съ 540 гласа противъ 107.

Бордо 1. Засѣданіето на събрание то са отвори по единъ часъ. Двама депутати протестуватъ противъ отсѣлваніето на земя. Г. Лефранкъ, рапорторъ, казва че патриотизма изискува щото прѣдварителнитѣ условія за миръ да са удобратъ тѣквнѣ каквито сѣ: сичко са е направило за да са избави положеніето; честта на Франция е читава. Г. Едгаръ Ине протестува силно срѣщу прѣвманіето на прѣдварителнитѣ условія като казва че прѣдлаганитѣ условія ще разсѣпжтъ настоящето и бѣдѣщето на Франция. Г. Банберже, депутатъ отъ Мозелъ, като иска отъ събрание то да отхвърли условіята, загатнува за Наполеона III, който, казва, самъ е отговоренъ за злѣнити ни. Г. Конти, депутатъ отъ Корсія, като иска да протестува извиква нѣкакво смѣщеніе и вълненіе. Г. Гавини, депутатъ отъ Корсія, протестува сѣщо тѣй. Г. Тьеръ поѣ думата и осѣжда имперіята и онѣзи които я поддържжъ, нѣ иска щото да слушатъ депутатити отъ Корсія. Сѣтиѣ, върху прѣдложеніето на Г. Тарже, събрание то гласоподава еднодушно за паданіето Бонапартската династія.

Версайль 1. Императора до императрицата. На този часъ са връщамъ отъ Лонгшанъ дѣто посѣтихъ войскити отъ 30,000 души които занимавжтъ Парижъ днѣсъ; авангардіята влѣзе тѣзи сутрина безъ смѣщенія.

Лондра 1. Слабостъ на турскити консолидета, причинена отъ извѣстіето че Дентпалмеръ прѣвмъ само 200,000 лири за да платятъ купона отъ заѣма на 1858. Понеже недостигжтъ 22,415 лири, тѣ неможжтъ да платятъ този купонъ.

Брюкселъ 1. Една прокламация отъ правителството по случай на влизаніето на Прусцити въ Парижъ казва: « Имате въ рѣцѣти си сѣдбата на Парижъ и на Франция. Ако погодбата не са почита, прѣмиріето ще са прѣвжжне. Прокламацията произведе едно добро дѣйствиѣ. Градътъ е тихъ. Голѣми мѣрки са зехъ за да възбранятъ разпаленити да нападнжтъ Германцити. Една прокламация отъ парижкити вѣстникари подкани населеніето да стои мирно при влизаніето на Прусцити въ града.

— Сіеклъ пиши: тѣй, благодареніе на германската имперія, здравостта на европейското равновѣсіе ще стане тѣквѣщо щото най доброто нѣщо което трѣбува да направи сѣки народъ, то е да са вѣржжъ отъ главата до краката. Англія захваща. Огромни войски, огромни бюджети, тѣквасъ е програмата ѝ. Въ това Англія слѣдува примѣрътъ на Русія. Слѣдъ нея ще доди Италиа, сѣтиѣ Австрія, сѣтиѣ Испанія, сѣтиѣ Франция, или каквото остане отъ Франция. На 10 години дѣлата ни ще са упражнявжтъ; на 15 години ще на-

учвжтъ теоріята; на 20 години ще отивжтъ на голѣмити талими. Сичкити граждани ще бѣдѣтъ съдѣти; сѣки ще даде на царщината 3 или 5 години отъ живота си, най хубавити, най прозводителнитѣ за труда. Европа ще има постоянно 10 милиона души подъ оржжія, и парити на хората ще текжтъ както водата отъ рѣкити умножени отъ дѣждовегі. Това е зрѣлището къмъ което отивамъ.

СЪКАКВИ НЕЩА И НОВИНИ.

— Миналата недѣля на Православието, Н. Пр. Иларіонъ Ловченски приказа едно словце въ Българската черква на Фенеръ върху постити.

— Казватъ че грѣкитѣ патриархъ рѣшилъ да си даде оставката ако царското правителство не му даде воля, въ 15 дни, за да свика вселенски съборъ за развѣрзаніето на българскіятъ въпросъ.

— Прочитами въ Куріе д'Оріанъ: Повечето отъ българскити прѣдставители отъ областити пристигнахъ тѣзи седмица въ Цариградъ. Ако нашити свѣдѣнія сѣ точни, събрание то тѣзи прѣдставители ще отвори засѣданіята си и лѣщата недѣля подъ прѣдсѣдателството на Н. Пр. Иларіона Ловченски, старѣшина на българското епископство.

— По слѣдствіе на наименованіето на контъ Мелхиоръ като френски посланикъ въ Цариградъ; Г. Боденъ трѣгна миналата срѣда за Франция. Великіятъ Визиръ, рѣди да замини, го призова на едно угощеніе на което присѣтствувахъ сичкити чиновници на посолството тѣй както и нѣкои високи чиновници отъ министерството на външнитѣ работи.

— Австрійскіятъ вапоръ който излѣзе миналиятъ вторникъ за Варна засѣдна въ Еникюй; благодареніе на помощта на други два вапора които проводи агенціята, той можи да са извади и да отиди за мѣстото си.

— Една денеша извѣстия че Дунава са разпрѣска и на едно мѣсто станало въ Галацъ и Браила. Магазини съ жита пострадали доста отъ това наводненіе.

— Прочитами въ Куріе д'Оріанъ: Съсенната българска комисія свика прѣдставители отъ областити които пристигнахъ сега скоро въ Цариградъ. Събрание то стана въ домътъ на Ексархіята. Пригладжъ са пжлмошїята. Членовети на Събрание то не бѣхъ съгласни върху прѣвманіето на прѣдставителити отъ Македонія. Прѣдставителити отъ Дунавскіятъ Вилаетъ като мислехъ че туй прѣвманіе неможе да стане прѣди потвърденіята прѣдписани отъ царскіятъ фирманъ върху съставеніето на Ексархіята, прѣложихъ да го отложатъ. Прѣдставителити отъ Едренскіятъ Вилаетъ бѣхъ на мнѣніе че прѣдставителити отъ македонскити епархїи като сѣ снабдени съ махзари които изражявжтъ еднодушнитѣ желанія на христїанити отъ тѣзи епархїи за присѣдиненіето си на българската Ексархія, несправедливо би било да са произвѣсе туй отлаганіе. Туй мнѣніе прѣвзвжможа: то са подкрѣпи именно отъ Гаврила ефенди, членъ отъ високитѣ дворъ на правосладието, който доказа съвършенната законность на прѣвманіето. Увѣрвжтъ ни че общото събрание на прѣдставителити ще са отвори иджщата недѣля (утрѣ). Туй събрание ще стане съ голѣмо тържество.

— Казватъ че царското правителство имало намѣреніе да смали заплатити на сичкити чиновници. За голѣмити, добръ: нѣ за малкити които прѣвжжтъ мѣсечина отъ 200 до 2,000 гроша, една тѣквасъ мѣрка би докарала една голѣма бѣжкотія въ службата на правителството.

— Прочитами въ Куріе д'Оріанъ: Научавами са че Н. Пр. Агопъ Бахтиярианъ, архіепископъ въ Діарбекиръ, са избра Католикосъ (патриархъ) на Ерменцити Католици источни. Ерменскіятъ народъ е раздѣленъ днѣсъ на 4 общини: Ерменци григоріанци, Ерменци католици, Ерменци протестанти и Ерменци католици источни. Туй раздѣленіе е плачевно.

— Г. Станко П. Анастасовъ ни умолява да извѣстимъ презъ вѣстникътъ че е турнѣ вече подъ печатъ книжката: Вилхелмъ Телъ, и че ако бы други нѣкой да я печата, ще иска отъ него удовлетвореніе за разноскити си при надлѣжнитѣ власти.

РЕДОВНА ПРИТУРКА НА В. "ТУРЦИЯ" отъ брой 1-ви

Продава се по 20 пари.

(Цариградъ, 23 Февруарія 1871.)

— Въ брой 1, страница първа, колона втора, редъ 7-ий, намѣсто: родители четете роднини.

— Правилникътъ споредъ който ще ставятъ разискуваніята на уставното начертаніе въ Народното Събрание на Ортакой са свърши тѣзи седмица. До колкото можѣхъ да уловимъ смисълътъ на този правилникъ, съдържаніето му е горѣ-доло това: Събраніето ще са прѣсѣдателствува отъ прѣсѣдателътъ на смѣсеніята съвѣтъ; членовети ще подаватъ явно гласовети си касателно до поправеніето на устава; колкото за избираніето на Ексарха, на членовети отъ Синода и ексархійскіята съвѣтъ, гласоподаніята ще ставятъ тайно. Никой членъ нѣма право да издава на вѣнъ работити на събраніето.

— Нѣкои отъ българскити вѣстникари бѣхъ подали прошеніе на прѣсѣдателътъ на събраніето въ Ортакой чрезъ което искахъ да имъ са позволи да присѣтствуватъ като прости зрители въ засѣданіята. Казватъ че събраніето отхвърлило туй прошеніе почти еднодушно. Добра работа!

— Народното събрание ще са отвори днѣсь, вторникъ, тържественно. Казватъ че нѣкои отъ комисарити ще прикажатъ и слова.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ.

Парижъ 1 марта. Прусцити влѣзохъ днѣсь съобразно съ обнародваната програма. Стоѣніето на населеніето бѣше тихо и достойно. Единъ кордонъ отъ френски войски обиколяваше прускити кѣщи. Никакви заявенія не станахъ. Махалити които са занимахъ отъ Германцити сѣ пусти.

Парижъ 2. Подтвърденіята на трактата за миръ са размѣнихъ днѣсь. Г. Жуль Фавръ са завърна отъ Версайлъ. Прусцити които влѣзохъ ще излѣзатъ утрѣ рано.

Мадритъ 2. Египетскіята под-кралъ приѣ посрѣдничеството на Англія което са приѣ вече отъ Испанія. Распрята са вижда като свършена.

Парижъ 2. Тишината слѣдува. Никаква жалостна случка не е ставала. Като туку приѣ телеграмата която извѣстиваше гласоподаніето на събраніето, Г. Жуль Фавръ испрати една депеша въ Версайлъ, нъ Г. Бисмаркъ изиска официалніята протоколъ. Г. Жуль Фавръ е можилъ да да му го занесе тѣзи сутрина по 6 часа (по европейски).

— Парижъ 3. Испразненіето на Парижъ са свърши; послѣдните германски съдати излѣзохъ отъ градскити порти на 10 часа. Войската власт са занимава да испроводи тутакси въ огнищата имъ въоръженити френски съдати които са намиратъ въ Парижъ.

Бордо 3. Г. Кертіе подаде единъ проектъ който съставя една комисія за да разглѣда сичкити контрати за снабденіе на войската отъ началото на войната. Много прѣдложенія които клонятъ за общественото и финансово прѣустройство сѣ прѣставихъ сяко тѣй. Г. Рошфоръ и други двама депутати дадохъ оставката си.

Парижъ 4. Вълненіето което владѣеше вчера въ махалити на Белвилъ, Вилетъ и Монтмартръ и което правеше да са страхуватъ отъ смѣшенія са умали значително днѣсь. Една прокламация отъ министърътъ на вътрѣшнити работи обажда повѣденіето на пѣкон лица които насилыхъ вчера гобилинскіята караколъ и разграбихъ фишеци, и обевява че началствата ще направятъ енергически дѣлжностити си. Журналъ Официель мѣхри пас лството направено къмъ лица които сѣ заблѣзани като пруски офицери. Редътъ не са разбѣрка нийдъ серіозно, и вѣрватъ че вълненіето ще прѣстане безъ да стане потреба да са зематъ войски мѣрки.

Версайлъ 3. Въ Лонгшанъ, императора приглѣда дивизіити отъ гвардіята, ландвера и царскити полкове на гренадерити съ една часть отъ обсадителната артилерія и пѣхвициити. По слѣдствие на размѣненити подтвърденія на парижкѣй трактатъ, Парижъ са испразни отъ войскити и слѣдъ едно заниманіе отъ два дни; войската приѣ зановѣдъ, споредъ трактата, да са отгѣгле отвѣдъ линіята на Сень.

Лондра 4. Офисъ Ритеръ извѣстива че новипата която обнародвахъ пѣкон лондренски вѣстници че частната черта за заниманіето на Парижъ била слѣдствие отъ написаніето на Англія е безъ основа, и че вліяніето на Англія са отнасяло най-много върху вѣпроса за обеврѣдата.

Бордо 4. Събраніето гласоподава благодаренія къмъ Швейцарія за стоѣніето ѣ презъ войната. Рошфоръ и много други депутати си дадохъ оставкити. Рочилдъ ще промысля за плащаніето на обеврѣдата.

Берлинъ 4. Полозваничнити вѣстници глѣдятъ мирътъ като трагетъ и са унпратъ за това върху изряднити сношенія на Германія съ Австрія и Руссія. Наполеонъ отиди за Англія.

Віенна 5. Извѣстиватъ отъ Лондра че единъ голѣмъ руски заѣмъ ще са издаде тамъ идѣщата недѣля. Банкарската кѣща Опанхеймъ даде на Хѣдива (египетски под-кралъ) 6,500,000 английски лири. Извѣстіята отъ Бордо казватъ че събраніето отказало да гласоподаде благодаренія на Англія и Белгія. Единъ депутатъ прѣдложи въ събраніето да турн подъ сѣдъ бывшата делегация на правителството.

Віенна 3. Министѣра на финанціити прѣдстави текущитъ бюджетъ на камарата; тѣ показва единъ ачикъ отъ 30 миліона фіорина.

Петербургъ 3. Приготовленіята за експедицията опредѣлена да довърши завоеваніето на Хивасъ са свършихъ.

Бордо 4. Чиновницити отъ разнити министерства ще трѣгнатъ днѣсь за Парижъ. Бисмаркъ ще отиди скоро за Брюксель.

— Пишатъ отъ Мекка че Шерифа пратилъ двамата си сынове да присѣдинятъ царскити войски които са испроводихъ противъ възстаніето на арапскити племена на чело на едно добро число конници и 2,000 камили съ провизіи.